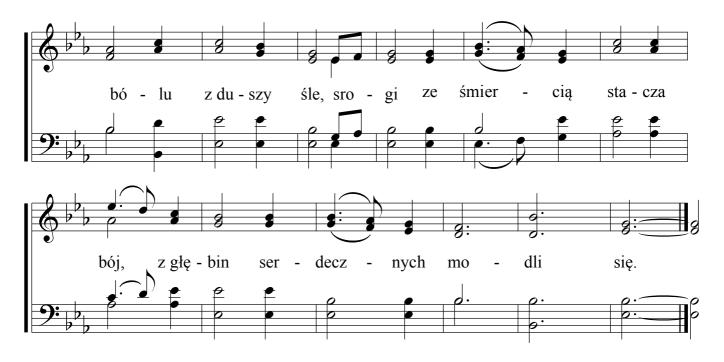
340 Zbliżmy się do Chrystusa stołu

- Zbliżmy się do Chrystusa stołu, do Pana wznosząc myśli swe. Wiarą się łączmy z Nim pospołu, On duszę naszą karmić chce.
- On jest ten wieczny chleb żywota, co z nieba do nas zstąpił był.
  Z Niego pochodzi mądrość, cnota. Kto zeń pożywa, będzie żył.
- Chrystus dla grzesznych odkupienia poniósł na krzyżu ciężki skon.
  Sam wszystkich wiedzie do zbawienia.
  Z Ojcem i mnie pojednał On.

- 4. Jakże ciernista była droga, po której szedł Zbawiciel sam, by doprowadzić nas do Boga i zjednać łaskę Ojca nam.
- 5. Większej nie doznał świat miłości, jak w Panu, który życie dał, by go oczyścić z nieprawości, by człowiek wieczne szczęście miał.
- 6. O, Panie, w Tobie my szukamy pomocy dla znękanych dusz, bo w Twej ofierze posiadamy w tym życiu zdrój pociechy już.
- 7. Przy świętej wzmocnij nas wieczerzy w cnocie, w mądrości, Panie nasz! Duch nasz niech Twojej łasce wierzy, że nam szczęśliwość wieczną dasz.

- 1. Noc jest. W Ogrójcu Jezus twój smętny krzyk bólu z duszy śle, srogi ze śmiercią stacza bój, z głębin serdecznych modli się.
- Noc jest. Uczniowie z dala śpią, nawet on miły uczeń Jan.
  Snem twardym wszyscy zdjęci są. Kielich goryczy pije Pan.
- 3. Noc jest. Za ogrom ludzkich win ziemię krwi potem zrasza Pan. Sam cierpi w prochu Boży Syn, jeden za wszystkich niesie plon.
- 4. Noc jest. Bój straszny, czarna noc. Wtem błysk: to anioł z niebios dróg. On Mu od Ojca niesie moc. Jezus nie sam jest, z Nim jest Bóg.

druga melodia

